

Merkittävä lahjoitus Inkerinmaalta

Kasukan kylässä Keski-Inkerissä v. 1932 syntyneen Ruudolf ”Ruudi” Kärkijärven (ent. Nappu) henkilöhistoria liittyy olennaisesti inkerinsuomalaisen evankelis-luterilaisen kirkon vaiheisiin toisen maailmansodan jälkeisenä aikana. Neuvostoliiton valtion 1930-luvulla harjoittama venäläistämispoliittika oli johtanut kaiken uskonnollisen ja kirkollisen toiminnan kieltämiseen inkerinsuomalaisilta. Luterilaisen kirkon toiminta jatkui kuitenkin ”maan alla”. Yhtenä esimerkkinä tällaisesta toiminnasta oli v. 1949 Kärkijärven kylässä Itä-Karjalassa Mari Mehiläinen -nimisen naisen ympärille syntynyt ”M.M. joukko”-herätysliike. Tässä liikkeessä toimi aktiivisesti myös nuori Ruudi Nappu.

Vuonna 1972 Ruudi Nappu vihittiin papiksi, ensimmäisenä inkerinsuomalaisena toisen maailmansodan jälkeen. Seremonian suoritti Tallinnan arkkipiispa. Vihkimistä olivat pohjustaneet opinnot Tallinnan uskontotieteiden instituutissa sekä monet vielä maallikkona suoritetut papin tehtävät Inkerinmaalla. Nappu toimi ilman virallista asemaa olleen Inkerinmaan luterilaisen seurakunnan hengellisenä johtajana vv. 1972-1976. Tuona aikana hän mm. pyrki aktiivisesti viemään eteenpäin jo 1950-luvulla virinnyttä hanketta kirkon saamiseksi seurakunnalle. Tässä onnistuttiinkin lopulta v. 1977, jolloin Leningradin liepeillä sijaitsevan Pushkinin kaupungin saksalainen kirkko vihittiin seurakunnan käyttöön. Tätä tapahtumaa oli edeltänyt ke-säkuussa 1976 tapahtunut seurakunnan virallinen rekis-

teröinti. Kommunistihallinnon sietokyky oli kuitenkin ylittynyt siinä määrin, että menestyneiden hankkeiden hintana oli lopulta Napun syrjään pakottaminen kirkollisista toimituksista.

Ruudi muutti Virossa Suomeen toukokuussa 1990. Terveystieteiden seikkojen sekä papin ammatin harjoittamiseen liittyneiden juridisten esteiden johdosta hän on ollut eläkkeellä jo 90-luvun alkupuolelta lähtien. Hän asuu Turussa samassa kaupunginosassa kuin siskonsa, joka tuli perheeseen Suomeen pian Ruudin jälkeen.

Ruudi Kärkijärvi teki marraskuussa 2011 SI:n arkistolle mittavan aineistolahjoituksen, johon kuului mm. toista tuhatta sivua muistitiedollista materiaalia, valokuvia sekä Inkerinmaalla kirkollisissa toimituksissa käyttämäänsä esineistöä.

Jarno Heinilä
Arkistonhoitaja
jshein@utu.fi

Testamenttilahjoitus Siirtolaisuusinstituutille

Siirtolaisuusinstituutti saa ulkomailla asuivilta suomalaisilta tai heidän jälkeläisiltään lähes viikoittain lahjoituksia. Lahjoitukset ovat useimmiten valokuvia, käsikirjoituksia, päiväkirjoja jne. Tällainen materiaali päättyy arkistoomme, ja on siten jälkipolvien käytettävissä. Vuoden alussa instituutti sai tärkeän lahjoituksen edesmenneeltä ruotsinsuomalaiselta Johanna Löfgreniltä, joka oli testamentannut mm. kirjallisen jäämistönsä laitokselle. Vastaanotim-

me päiväkirjoja, valokuvia ja kirjeenvaihtoa, joiden perusteella nykypäivän ruotsinsuomalaisuus on tallentunut hyvin jälkipolville. Testamentti käsitti myös varallisuutta, joka liitetään tutkimusrahastoomme. Rahaston tuotolla tuetaan siirtolaisuuteen liittyvää tutkimusta ja dokumentointia.

Ismo Söderling
Johtaja